

TAPOLCZAI LAPOK

EZELETT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Eiőfizetési árak: Egész évre 12 korona, fél évre 6 korona, negyedévre 3 korona. * Hirdetések milliméter számítás szerint. Egy hasábos milliméter-sor egyszer közölve 10 fillér, többször beiktatva egyenkint 8 fillér. * Nyílt-tér petitsoronként 1 korona. * A kiadóhivatal körforgalmi telefonja 84. szám. * Megjelenik minden vasárnap reggel.

Ismét rekvirálnak,

ismét soroznak, mintha a háboru még sokáig tartana és arra kellene fölkészülni. Pedig tegnap még azt hittük, hogy holnap vége lesz. És a reménykedés napjaiban szomoruan érezzük a ma kellemetlenségeit, a csapásokat, melyekben bővelkedünk és melyeket el kell szenvednünk.

Azt hittük, nem sorozzák többé a gyermekeket, kiknek még az édes anyjuk mellett volna a helyük. Azt hittük, hogy nem kell több ifjunak meghalni, mielőtt ember lett volna. De a holnapért fel kell áldoznunk a márt és minden reménykedésünk hiába volt.

Rekvirálnak és nekünk mindönknek eszünkbe jutnak a családi gondjaink, a megélés ezernyi súlyos parancsa, mikor a haza iránti szent kötelességre figyelmeztetnek bennünket. A holnap avval hitetett, hogy nem lesz többé nyomor, nem kell többé nélkülözni, de im a holnapért fel kell áldoznunk a márt és minden reménységünk hiába volt.

Mi minden két világot élünk. Amit másokkal elhitettünk és amibe tényleg élünk. És hiába a szánk beszéde, a szavunk ígérete, a való életünk parancsol nekünk. A szenvedéstől rettegünk és nem akarjuk, nem tudjuk feláldozni a márt a holnapért.

Emberek vagyunk, kik reménykedünk, hátha fordul a világ sora, és nem lesz szükség a mi tegnapi áldozatunkra. Emberek vagyunk, kik régtől fogva a jövőndő mondásba gyakoroljuk magunkat. Gondolatokkal mindig az elkövetkező időben kutattunk és mégis, ma azt sem tudjuk: mire virradunk holnap.

A legnagyobb reménnyel gondolunk a reggeire és másnap reményvesztetten hajtjuk fejünket álmra. Vannak napjaink, mikor hiszünk, vannak, mikor csüggedünk.

Rekvirálnak, soroznak; a béke városából rossz hírek jönnek, látnunk kell itthon a nyomort, a jégvirággal tele rajzolt ablakot, amely szívünket szorítja a szenvedő testvéreinkért; hallunk a gazdákat, kik sötétnek

festik a holnapot, — mind túlszurásai a valóságnek, melyben élünk.

Mégis hinnünk kell, ha reményünk napokig él is. Ne zavarja meg a jövőre való gondolásunkat a jelen, mely oly szigorú hozzánk, reménykedőkhöz.

Vidékünk gazdatársadalmának jövő feladatai.

A most dúló önvédelmi harc súlyos terheket ró minden társadalmi osztályra. Különösen nagy terheket ró majd a jövő gazdatársadalom vállaira. Minden társadalmi osztály szervezkedve keresi az erőt, amellyel érdekeit megvédi. A magyar gazda sem nézhet közönnyel a jövő elé. A gazdák társadalma szervezetlenül nem tudja érdekeit megvédeni a szervezett társadalmi osztályokkal szemben. A jövőre erre hatványozottan szükség lesz. Jövendő közgazdaságunk, birtokpolitikánk, adóalapunk kulcsa érdekében is tömörülnie, szervezkednie kell tehát a gazdatársadalomnak.

Nem tudjuk, hogy mit rejt a jövő. Nem tudjuk, hogy mikor csendesedik el a fegyver zaja, mikor válllja fel milliók harci tevékenységét a béke alkotó csendes munkája, de azt már most tudjuk, hogy a háborúról a békére való átmenet a gazdálkodás terén fog legnyilvánvalóbb munkálkodást kívánni. Sok kérdés helyes megoldása vár reánk. Mindezekhez azonban a gazdák tömörülése, összetartása szükséges.

A gazdatársadalom régi óhaja, hogy a mezőgazdasági érdekképviseletek hatalmas tényezői: a mezőgazdasági kamarák törvényhozási uton létesüljenek. A reánk váró nagy és nehéz küzdelmekre erős várat kell építeniök a magyar gazdáknak. A gazdatársadalmi érdekek védőbástyái pedig csakis a mezőgazdasági kamarák lehetnek. Míg e vár felépül, addig a magyar földmivelőnép a jövő érdekét a gazdatársadalmi alapon létesült gazdasági egyesületek, gazdakörökbe tömörülve védheti meg. Járásunk gazdái eddig is megértették azt a hívó szavat, amely az ő érdekeiket szolgálta és szolgálja fogja azt még hatványozottabban a jövőben. Ezt a célt, ezt a hivatást töltötte be járásunk területén most már tíz év óta a *Tapolczavidéki Gazdakör*. A lefolyt tíz év alatt oly eredményeket ért el, nemcsak egyes gazdák nagyon is érzett anyagi és szellemi javára, hanem általában a járás egész gazdatársadalma javára. Igaz, hogy e tíz évi munkálkodásba esett — sajnosan — azon három év is, amióta a háboru súlyos terheket ró az egész társadalmat, de ez utóbbi időben is, habár részben csak szóval, de tagjai létszámánál fogva, mindig tekintélyes erkölcsi súllyal elérte azt az eredményt,

Minél nagyobb a szenvedés a népek között, annál nagyobb lesz és erősebb a vágy a boldogság után, mely oly közel van hozzánk, csak ki kell majd érte nyújtani kezünket, s ki tudhatja, talán csak egyet kell aludnunk még...

amit egyes egyéneknek alig sikerült volna.

A megtett tíz év e határmezsgyéjén visszatekintve, erőt merít az elért eredményekből a hatványozottan szükséges jövő munkájához. Tervez, és e tervezésében a gazdák eddigi összetartásából merített ereje ad munkakedvet a jövőben követendő programhoz, amelyet csak úgy erősít és biztosít a siker, ha a gazdák még többen tömörülnek a zászló alá és megértik az összetartás szükségességét. Nem szabad tehát járásunkban sem nagy földbirtokosnak, sem közép- vagy kisbirtokosnak lenni, aki ne volna tagja a Tapolczavidéki Gazdakörnek. Az egyesület eddigi sikeres működéséről elmondható minden kérdés nélkül, hogy oly eredményeket tud fölmutatni, amelyek bármely nagyobb vármegyei egyesületnek is dicséretére váltak volna. E siker adjon kedvet gazdáinknak a jövőre, hogy a gazdakört erkölcsileg és anyagilag támogatva, tagjaivá legyenek.

Súlyos gazdasági kérdések megoldása előtt állunk, amelyeknek sikeres keresztülvitele csak az egyesülésben, tömörülésben érheti el célját.

Egyik legfontosabb feladat a többtermelés megvalósítása. Ennek érdekében szükségesnek tartja az *intenzívebb talajművelést*, az okszerű trágyázást, illetőleg a műtrágyázás helyes alkalmazását; a vetőmagvak megválasztását.

A szőlők fenntartása érdekében pedig közbenjár a kormánytól, hogy a jövő gazdasági évben a rézgálic-, szénkéneg- és rézkénpor-szükséglet fedezéséről gondoskodják.

Fontos feladatának tartja a gazdakör, az állatállományunk fenntartásának elősegítését. Minden lehetőt elkövet, hogy a földmivelésiügyi kormány, a mai takarmány-szükségben, a gazdáknak erőtakarományt utaljon ki.

A gazdaság viteléhez szükséges anyagok, eszközök, vetőmagvak olcsóbb beszerzése céljából a gazdakör áruosztályt létesít.

Mint eddig, munkaprogramjába felveszi a gazdaság minden ágának intenzívebb üzését.

Szakkérdésekben tanácsosul vagy véleményül szolgál.

Máris foglalkozik a háboru utáni gazdasági berendezkedés előkészítésével. Ezekben vázoltam azokat az irányelveket, amelyeket a

Tapolczavidéki Gazdakör megvalósítás céljából maga elé tűzött. A gazdakör munkaprogramja részletesen kidomborítja a gazdatársadalom jövő feladatainak kérdését. Bizva, hogy a járási gazdák támogatják ezt a gazdag programot s akkor az egyesület nemes törekvéseit meg is tudja valósítani.

Agrárius.

A gyermekekért.

Érdeklél olvastam az állami polgári fiúiskola első szülői értekezletéről beszámoló tudósítást. Igazán nagyon szép és fejlődésre valló jelenség, a szülői értekezletek tartása, hogy így mód adatik olyan megbeszélésekre, melyek azután haszonnal járhatnak a gyermekekre, a jövendő generációra.

Dicsérendő az iskola tanári kara, hogy így keresték a módot a szülőkkel való érintkezésre. Bizonyára siker jutalmazza majd az eszme keresztülvitelét és ez kell, hogy legyen az ő jutalmuk.

A szülői értekezlet határozatai között a gyermekek szempontjából igen fontosak azok, amelyek ki akarják vonni őket a világ zajából. Először, hogy ne használják fel őket semmiféle jótékony gyűjtésre, mert amennyit használnak ezzel anyagilag, annyit ártanak a gyermek eszmevilágának. Mert nem azt tanulja meg, hogy az az igazi jótékony, mikor a magaméből adok, hanem azért kap dicséretet, minél többet gyűjtött: szedett össze, kunyorált ki mástól. Hasznos, de rossz utasítást kap az életre. Ilyenre pedig az iskolának nem szabad nevelni. Ott csak olyat szabad tanítani, ami a jellemet erősíti.

Erre kell szolgálni a nevelésnek is a családban. Sajnos, a család nevelése nem a legideálisabb, igen sok hiba mutatkozik. A szülők nem sokat törődnek gyermekeikkel, mindent rábíznak az iskolára. Kívánatos volna, ha valami uton erről felvilágosítás történnék minden adandó alkalommal.

A nevelés nagyon szép és jó eszköze volna a napközi otthon létesítése is, amelyet már régen meg kellett volna csinálni. De sokszorosan nagyobb szükség van erre most, mikor a rossz vasuti összeköttetések miatt a tanulók egy nagy része arra kényszerült, hogy idegen házakban keressen menedéket.

Sokszor látunk este hátizsákos diákokat jönni a vonatról. Már este el kell utazniok hazulról, hogy reggelre iskolában lehessenek. Képzelték el a fiúk zaklatott életét és mindjárt megtalálják az ő előmenetelbeli eredményüknek, illetve eredménytelenségének magyarázatát. Meg azután mily sokan is vannak azok, kik gyalog járnak haza és este van, mire az otthonba érnek, ahol sötétség fogadja őket. Hogyan és mikor tanuljanak?

2

Tapolcza nagyközség tekintélyes összegű hagyományt kapott kulturális célra. A Löwentritt-hagyatékából adhatnának segítséget a napközi otthon létesítéséhez, mert ha valami kulturális intézmény, úgy akkor ez az.

Szorgalmazni kell a napközi otthon felállítását, mert erre sokkal nagyobb szükség van ma, mint a békében. Az ifjúsáért meg kell tenni mindent, elsősorban a tanároknak, kiknek szent hivatásuk az új emberiség nevelése.

Gyermekbarát.

Községi gyűlés.

Tapolcza nagyközség képviselőtestülete december hó 30-án gyűlést tartott. A gyűlés tárgyai élénk érdeklődést mutattak már a képviselők megjelent számánál fogva is. Azonban az a tárgy — a postaügy — ami tulajdonképpen a képviselőket össze hozta, igen simán, csendesen folyt le.

Egyébként a gyűlés tárgyait képezték: *Baranyai* Károly illetősége, amit a képviselőtestület elutasított, mert nevezett erre jogot nem szerzett.

A belügyminiszterium műszaki osztálya leírta a községhez, hogy a vízvezeték tervének és költségvetésének elkészítését, előzetes helyszíni tanulmányozás tárgyává kell tennie, amelyre a jelenlegi időjárás nem léven alkalmas, a kiszállást kedvezőbb időre halasztja.

Tudomásul veszi a képviselőtestület a törvényhatósági bizottságnak a Ganz-féle Villamossági Rt. üzemviteli bérszerződésének módosítása tárgyában, a tíz éven túli tehermentesítés jóváhagyásáról érkezett leiratot.

Horváth Jenő főjegyző előadja, hogy a villanyvilágítás biztosítására vonatkozó intézkedéseket, az előjárósággal együtt megtette és kellő takarékoság mellett, és a megállapított korlátozással, a világítás 3 hónapra biztosítva van. A képviselőtestület tudomásul veszi a jelentést, és felkéri a főjegyzőt, hogy az olaj készletet állandóan figyelemmel tartsa.

A beérkezett gyűjtési felhívásokra egyenként 10—10 koronát, összesen 50 koronát megszavaz.

Az ugynevezett tanárkerti területből eladni kért parcellákat a háború tartama alatt nem bocsájtja áruba, *Weiler* Kálmán véleményét elfogadva.

Dr. Kovács Vilmos, a volt Tapolczai Villamossági Rt. részéről, egy tizenötezer koronás és egy háromezer koronáról szóló betéti könyvet ad át a községnek. — A tizenötezer koronát, mint kikötött adományt a kórház részére, a háromezer koronát pedig az első három évi haszonrészesedés növelésére. — Egyben kéri *Dr. Kovács* Vilmos, hogy a tizenötezer korona a kórháznál mint a Tapolczai Villamossági Rt. alapítványa kezeltesse, és mint alapító, a márványtáblára is bevessék. Előadó jelentését a képviselőtestület tudomásul veszi azzal, hogy a Tapolczai Villamossági Rt. nevét az alapítók emléktábláján megőrzik.

A tapolcai állami polgári fiúiskola igazgatója egy vagon szemet kér az iskola részére, mert ennek hiányában kénytelen lesz az előadásokat szüneteltetni. Minthogy a községnek a polg. fiúiskolában lévő ipariskola fűtéséről is gondoskodni

kell, — a képviselőtestület elhatározza, hogy egy vagon szemet rendel az iskolának, amelynek árát azonban utólag megtéríteni kéri.

A község a VII. hadi kölcsönre összesen 7600 koronát jegyez, még pedig a Bacsányi-alap javára 100 koronát, a kórházalap javára 1500 koronát, a törzsvagyonalapból 2000 koronát, a szegényalapból 4000 koronát.

Marton Gyula és *Társai* hosszabb beadványban a tapolcai kincstári pöstaépületnek a *Wallner*-féle telken leendő elhelyezése ellen foglalnak állást, amit a képviselőtestület egyhangúan helyesel. — Bejelenti főjegyző az előjáróság javaslatát is, hogy a posta-épületnek a *Wallner* telken leendő elhelyezése ellen minden elkövetessék, egyúttal ezen ügy intézésére bizottság kiküldését javasolja. — Többek hozzászólása után elhatározza a képviselőtestület, hogy a postahivatalnak a kültelken leendő elhelyezését minden erővel meg kell akadályozni és e célból további teendők összeállítására bizottságot küld ki, melynek tagjai: *Mojzer* Endre, *Leszner* Sándor, *Marton* Gyula, *Handlery* Gusztáv, *Horváth* János és *Frisch* László választottak.

A képviselőtestület a bizottságnak ez ügyben minél előbb teendő jelentését kéri.

Kavarodás a posta körül.

Lapunk múlt heti számában megjelent „felvilágosító” cikk élénk érdeklődéssel találkozott, mert hisz már a múlt héten ez volt a szóbeszéd tárgya. Az emberek elkülönültek, pártok szerint: belső városi és külső u. n. billegei párthoz csatlakozva.

Mi a magunk részéről is, minden akaratunkkal, tudásunkkal és szándékunkkal azon vagyunk, hogy a posta itt benn maradjon. De nem zárkozzunk el semmi nyilatkozat és cikk elől, mely a posta kihelyezését célozza, mert egyformán akarjuk szolgálni a közönséget. Sajnos, a kevés négy oldal nem engedi meg, hogy egy számban közöljük a nyilatkozatokat és cikkeket.

Első sorban hozzuk az alábbiakat:

A „Tapolczai Lapok” tekintetes Szerkesztőségének

Tapolcza.

A „Tapolczai Lapok” múlt évi 53. számában, „Kavarodás a posta körül” című cikk kiegészítésére vonatkozó közleményében, — a harmadik hasáb utolsó bekezdésében, — azt állítja, hogy én, *Forgón* tanácsos urat *lebeszéltem* a *Berta*-féle telekvétel tervéről, e helyett a *Wallner*-féle telekre pedig rábeszéltem. Nem mondja ezt ki férfiasan, nyíltan, de közleményének célzatosságából az utóbbit is kell értenem.

Közleményének ezen, a valóság-nak éppen meg nem felelő kitételét egyszerűen visszautasítom, mert a postaépület kérdésében szerepem csupán abból állt, hogy a *Berta*-féle telek megismerésékor, amikor annak északi fekvése szóba került, *felhívtam* a nevezett tanácsos figyelmét a déli fekvésű *Wallner* telekre.

Sem előbb, sem utóbb, sem kevesebb, sem több szerepem e kérdés körül nem volt; nem is kívánok többet vele foglalkozni, mert az e körül folytatott tárgyalások, beszédek, közlemények már oly sekélyes modorban folynak, a melyek józóléssel ellenkeznek.

Fisztelettel kérem Szerkesztő Urat, ily értelemben közleményét a jövő számban módosítani sziveskedjék; mert ezzel nem csupán személyemnek, hanem a való igazságnak tesz eleget.

Maradok tisztelő hiva

Tapolcza, 1918. I. 2.

Dr. Ságváry Jenő

főszolgabíró.

A legnagyobb készséggel hozzuk *Dr. Ságváry* Jenő főszolgabíró fenti nyilatkozatát, nemcsak a főbíró személyére való tekintettel, hanem első sorban az igazság szempontjából. Minket nem hívtak meg annak idején a bizottság teletszemléjére, pedig a sajtó csak hasznára lett volna az ügynek, — és így nem is tudhattuk az ott történeteket, amelyek regisztrálásához csak most utólag kaptunk némi felvilágosítást. Tehát nem tehattunk különbséget a szerepek és kifejezések nuance-ai között. Kijelentjük, hogy semmi célzatosság, burkolt gyanúsítás szándékunkban nem volt. Tudjuk, hogy mit irtunk múlt heti számunkban az ügyről, abban semmi férfias jellemmel és nyíltsággal meg nem egyező kerteletést nem találunk. De ha volna is, jóhiszeműleg tévedni emberi gyarlóság. Vagy tán férfias nyíltság volt eltitkolni, bárki részéről is, a városal szemben, a bizottság ittlétét? És egy félévig a hallgatással ártani a város nagyobb része érdekének?

Ezek után következik egy másik nyilatkozat, melyet minden megjegyzés nélkül közlünk. Ime:

„Kavarodás a posta körül” címen *Frisch* László ur jónak látta b. lapjuk múlt számában cikket közölni, amelyben a legdurvább modorban megtámad.

A cikk, hogy főleg személyemet támadja kétségtelen, mert hisz már tudvalevő dolog, hogy a *Wallner* telek megvétele és felajánlása én kezdeményeztem. Bártran kijelentem, igen én voltam az, aki ezen „rettenetes merényletet” elkövettem.

Fáradoztam, hogy a posta lehetőleg városunk eme részén legyen megépítve, amely fekvésénél fogva egyedül van hivatva a fejlődésre.

Nézetem szerint az egész világon, minden város csakis a vasutállomás felé fejlődik, még akkor is, ha ezt *Frisch* László ur nem tudja, vagy nem akarja megérteni.

No de nekem nem az a célom, sem hivatásom, hogy *Frisch* urat kioktassam, csakis azért voltam bátor a nyilvánosság elé lépni, hogy reá mutassak azon alaptalan rágalomokra, amelyeket cikkirő ur talán meg gondolatlanul állított.

A leghatározottabban kijelentem, miszerint nem fedi a valóságot az, hogy bárki is aki velem egyetemben a *Wallner* féle telket a kincstár részére megvették, a temető körül földet vagy telket vásároltak, saját részükre is, tehát ilyent a postaház felépítése esetén *haszonra* nem is adhatnak el. Ugyszintén valótlanosság az is, hogy mi házaikat magasabb árban szándékozzunk értékelni, mert hisz eszünkben sem volt házaikat eladni, tehát a legnyomatékosabban visszautasítom, hogy mi haszonlesésből cselekedtünk.

Nem az ugynevezett „leketlen consortium” bírálta el vajjon jó helyen lesz-e a *Wallner*-féle telken a megépítendő postaház, hanem *Frisch* urnál sokkal szakavatottabb urak, akik kötelességük és felelősségük tudatában szintén tekintetbe vették a *Frisch* ur által aggályosnak

talált „rettenetes” távolságot, sőt még a „Közbiztonságot” is.

Nem bocsátkozom további polemikába, még azt sem mérlegelem, hogy hol jár több részeg ember, a *Keszthelyi* utcában, ahol hála Istennek ma már korcsma nincs is, vagy a *Pannonia* és *Kovács* szálloda körül, azt sem akarom vitatni tárgyává tenni, hogy merre garázdálkodnak a zsebmetszők és betörők, a *Wallner* telek felé, vagy a *Pannoniában*, arról azonban biztosíthatom *Frisch* urat, hogy ha ő lelketlen embereknek is tartja az ugynevezett „consortium” tagjait azért, mert előmozdították városunk fejlődésre leginkább hivatott részét, ők legalább is oly jó polgárai városunknak, mint *Frisch* ur, és ha kell, ezt nem csak szavakkal, de tettekkel is bizonyíthatjuk.

Mandi Sándor.

A vidékről is kaptunk egy levelet, jelölül annak, hogy az ügy ott is figyelemre talált. Most csak az a kérdés, hogy a Tapolczától nyugatra, és délre fekvő községek nem e a posta kihelyezése mellett vannak, mert ő nekünk meg így kényelmesebb.

Kövágóórs, 1917. december 31.

Kedves Szerkesztő Ur!

A vidékről is legyen egy szavunk legutóbbi b. lapjában *Frisch* László ur által igaz lelkiismerettel irt cikkhez.

Azt mondhatnók ugyan, hogy a vidéknek semmi köze hozzá, de igenis van, mert Tapolcza nekünk járásunk székhelye és ennek haladása fejlődése mindnyájunk lelki öröme szolgál.

Tehát nemcsak azért érdekel bennünket, mert szeretjük látni járásunk városánál a szép fejlődést, hanem azért is, mert a szép haladásnak induló város miért kifelé (Billege felé) fejlődik?

Egy olyan forgalmu postahivatalt, mint a tapolczai, nem szabad *Billege*re vinni, mert nekünk vidékieknek is, gyakran sőt sokszor is van teendők az ottani postán, hát akkor ezután ne a városi vendéglőbe járjunk be kocsiainkkal, hanem a billegei csárdába?

Ha ugyan nagyon rossz akarat nincs az említett consortiumba, akkor nem hiszem, hogy egy kis nyereszkeskedési vágyból csuffá akarja tenni a maguk saját, kedves városát.

És hát nem félnek attól, hogyha a posta a tervezett helyre tolatnék ki, hogy a billegei csárda fel fogja venni ősrégi formáját? Ma már kassza-emeles, tartalommal együtt, könnyebben megy ám, mint a billegei csárda idejében, mert akkor mégsem volt annyi kasszafuró mint manapság.

Id. Marton Samu.

Mint említettük ez ügyben még mástól is kaptunk cikket, de sajnálatunkra kénytelenek vagyunk azt a jövő számunkra halasztani. De a cikk annyira helyes megvilágításba helyezi az ügyet, hogy akkor si aktuális lesz.

Kitűnő minőségű

PIPERE

SZAPPANOK

kaphatók

a gyógyszerárban.

HIREK.

A pénz és a jókedv.

Sokan vannak, kik csak azokat a napokat tartják valamire, amelyek örömet, jókedvet hoznak. És hogy mindönk élete lehetőleg sok ilyen nappól álljon, már régen gondját képezi a bölcseneknek. A naptár piros betűs napjai is minden egy-egy nap, hivatalosan a mulatásra rendezve, mikor vándor útjára indulhat a pénz: jókedvet vásárolni.

Mert mindent, ami jó, úgy kell megvennünk; minden örömnünkért pénzt kell adnunk, csak a fájdalmat, a szomorúságot adják ingyen, kéretlenül. Az életben a legkisebb örömet is magunknak kell teremtenünk, ki csiholunk, elcsábitanunk a napok órái közül: — pénzzel, és mihelyt egy kis szomorúság keverődik a vásárolt öröm közé, idagesen mondjuk: ezt nem kértem.

Pedig ezzel számolnunk kell. Aki örömet vesz, az szomorúságot is kaphat. Hisz olyan közeli rokona egyik a másiknak. És a két ellentét annyira vonzza egymást, hogy szinte csodálatos volna, ha nem minden szomorúság végződne örömmel és minden öröm szomorúsággal. A kellemes a kellemetlenhez oly közel van, annyira egy, mint a hogy egymásból lesznek a napok, melyek jók vagy rosszak, szomorúak, vagy vigák.

A Szilveszter est: az öröme rendelt éjjelek koronás királya. A legszebb éjjele az évnék, mikor percre számítjuk, mikor lesz múltta a jelen, és mikor lesz jelené a jövő. De nem a gondolkodásra van rendezve ez est, hanem a magafeledt mulatásra.

Mikor a pénz oda megy a Bachus asztalához: kérek tizért hangulatot, huszért jókedvet, harmincért mámort. És ha mindent vettünk, mindentünk van már, csak józanságunk nincs, akkor oda ül közibénk az asztal mellé, a Részegség: mely elszedi tőlünk mindazt, ami kellemes, tudatos volt, s cserébe nem ad mást, mint önmagát. Ilyenkor azután elfeledjük a dolgokat, melyeket felednünk nem szabadna és kiütközik belőlünk az a másik ember, akit józanságunkban nem ismerünk. Sőt hihetetlenül kérdezzük azután: ez lettem volna én?

Szilveszter este volt. Az ifju mulatott. Sok pénz volt a zsebében, gondolva: tudjon annyi örömet vásárolni, amennyit megkíván. Már az arcáról, hangjáról, kezének mozdulatáról leolvasták az emberismerő gonoszok, hogy sok pénze van, mint ahogy megismerni azt, akinek nincs. Tehát körül rajongták, jó barátoknak mutatkoztak: mert ez a legkönnyebb akkor, mikor a kocintásra tartott teli pohár a névjegy.

Az ifjut a mulató társai megrabolták. Könnyen megtehettek, mert a Mámor is ott ült az asztaluknál. Az biztatta őket, segítette szándékukban. Mert hencsegővé tette az ifjut, és ösztökélte, hogy legyen gavallér a jókedvért, könnyelművé tette a kezét, mely a tömött tárcát megmutatta. Ott ült közöttük a Mámor, és kigombolta a csukott kabátot, ügyessé tette a tolvaj kezét, mely csak az alkalomra vált.

Az alkalom elkövetkezett és mi most nem a kávéházi közönség ügyességén csodálkozunk, hanem a pénz természetén, a pénz útján. Milyen semmi is lett a pénz, mennyi is van belőle, kinek kinek. Egy ifju elmegy mulatni és ezreket visz

magával, mikor százan és százan vannak, kiknek egész évi fizetésük nem több, pedig a nap hat órájában tanítanak.

Csodálkozunk a pénz természetén, mely annyi megismerést kíván az emberektől, kik meg akarják tartani: csöndes és szerény zárkózottságot, bizalmatlanságot minden iránt, ami idegen, ismeretlen. Mert ha fitogtatjuk, akkor minden örömeresésünk sok szomorúságot is találunk.

Mert az emberek gonoszok. Még azt sem nézik szívesen, ha másnak jókedve van. Hát még azt, ha pénze is van. Legnagyobb boldogságuk a poharunkba keserűt önteni, a másik ember pénzét elszedni. Szinte oda csalja magához a zsebmetszőket az, ki jókedvébe belekiáltja a világba: ide nézzetek, ha látni akartok!

Dr. Darányi Ignác üdvözlője a választókerülethez és a *Tapolcza-vidéki Gazdakörhöz*. Forster Elek a tapolczi választókerület elnöke, ugyanis mint a gazdakör elnöke az újev alkalmából táviratilag üdvözölte dr. Darányi Ignácot, mint a kerület országgyűlési képviselőjét és mint a magyar gazdakör vezérét. A üdvözlősekre Önagyméltósága a következő táviratokat küldte Forster Elekhez.

A tapolczi választókerület újevi üdvözlőjét távollét miatt e percben vettem és a hazafias üdvözlőlet szívemből viszonzom, Isten áldását kérve az újévben is a tapolczi kerületre.

Darányi Ignác.

A gazdakörhöz a következő táviratot intézte:

A jó példával előjáró tapolczi gazdakör megemlékezését meleg köszönettel vettem és szívemből kívánom, hogy a gazdakör elnökségének fáradszónak vezetőse mellett a gazdakör ez újévben is fejlődjen és virágozzék.

Darányi Ignác.

Törvényhatósági bizottsági tagok választása. December hó 29 én volt az egész megyében, az egyes kerületekben, a megüresedett törvényhatósági bizottsági tagsági helyek betöltése. A tapolczi választás eredménye ismeretes olvasóink előtt. Káptalanotiban *Botka* Andor tb. főszolgabíró, Köveskállán pedig dr. *Balás* Béla nyug. főispán választattak meg.

Házasságkötés. — *Acs* György tapolczi utbiztos és neje született *Horváth* Vilma leánya *Irma* és *Berkes* Sándor tapolczi járási számvevő 1917. december 26 án házasságot kötöttek.

Színjáték megismétlése. Az Irgalmas Nővérek által rendezett egy alkalommal már előadott szindarabot, ma délután négy órakor, leszállított helyárrakkal a Kath. Legényegylet helyiségében megismétlik.

Az adótárgyalások a jövő héten újból megkezdődnek és a tapolczi járás kerül sorra. Mindenkit értesítenek adója tárgyalásának napjáról.

A rekvirálás módzatainak megbeszélése ügyében ma délelőtt érte kezlet lesz a városháza tanácsstermében. Ott határoznak most jólakás és koplalás fölött. Sajnos, a határozatról csak a jövő számunkban referálhatunk, mikor már valószínű mindenki magán tapasztalta a rekvirálás örömeit.

Nyilvános köszönet. A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczi fiókja céljaira adakozni kegyesek voltak: özv. Szalay Bálintné urnő Rizapusz-

táról 50 koronát, Krammer Károlyné urnő, Kaszás Zoltán zászlós ur 20—20 koronát, Günz Rezső ur 10 koronát, Spiegel Rezső ur 60 noteszt a katonák karácsonyfájára. Újevi üdvözlőlet megváltása címén adakozni kegyesek voltak: Rónay Pál ur Zalahalápról 100 koronát, V. V. 20 koronát. Fogadják az adakozók hálás köszönetünket.

Az Elnökség.

Hadikölcsön. A múlt hónap 31-én fejeződött be a VII. hadikölcsön aláírási határideje és idevonatkozólag a helybeli pénztintézetektől a következő értesítést kaptuk:

— A *„Tapolczi Takarékpénztár Részvénytársaságánál”* befolyt összes jegyzés a már ezeidegi kimutatott összegekkel együtt 1.560,850 korona. Ene összegből a már korábban kimutatott összegekkel együtt *Csillag* Ernő nemestördemeczi körjegyző 157.200 koronát, *Fehér* Sándor köveskállai körjegyző 118.700 koronát, *Nyirádi* Lajos nemesgulácsi körjegyző pedig 38.900 korona összeget gyűjtött.

— A *„Tapolcza-vidéki Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaságánál”* a VII. magyar hadikölcsönre a 3. időszakban 168,200 koronát, összesen 1.189.700 koronát jegyezték. Ebből *Páizay* György gyűjtése a bala tonedericsi körjegyzőségben 257,700 korona, *Rohonczy* Karoly monostorapáti körjegyző gyűjtése 35,750 korona.

A *„Balatonmelléki Takarékpénztár Részvénytársaságánál”* a VII. magyar hadikölcsönre összesen 996.000 koronát jegyezték.

Élhetetlenség. Nincs szén, nincs fa és aki ennyi *nincs* csál rendelkezik, az most didereghet a nagy hidegben. Micsoda nagyszerű üzlet volna most meleget árulni. Nem gondoltak még erre? Hogyan lehet ez a vállalkozó szellemű Tapolczi? Konzorcium, konzorcium kerestetik melegség értékesítésére. Mert értsék meg, milyen nagyszerű és egyszerű és mégis koosszális üzletről van szó. A meleg micsoda kitűnő fogyasztási cikk télen, épen olyan jó, sőt jobb, mint nyáron a hideg. Hát még ha házhoz szállítjuk és nem kell kinek-kinek máshova menni, öreg napjaira, felmelegedni? Ebből az elvből kiindulva azt hiszem könnyen össze tudjuk hozni a szükséges összeget a konzorciumhoz, mely Tapolczi központi gőzzel való felmelegítésére alakulna. Nagyszerű, nagyszerű! A város közepén lévő tó egész nap óriási mennyiségben gőzölög. Nem nagyszerű, isteni adomány, melyet eddig érthetetlenül nem használtunk ki? Csináltatunk rá egy passzert fődöt és azon lyukat ütünk és a tűzoltásra most nem használt csövek szolgálatjuk a meleget haszonra, de önzetlenül. Fel hát parti tulajdonosok! Alakítsuk meg gyorsan a konzorciumot, míg nem alakul egy másik, mely el viszi a tavunkat is az ő utcájukba — önzetlenül.

Igazán praktikus a tapolczi vas uti állomáson a postai levélszekrény elhelyezése. Jobb helyen nem is lehetne, mint ahol ezelőtt nem tudom husz vagy huszonöt évvel elhelyezték. Képzeljék el, ha egy utas be akarja a levelet dobni, hát végig keresheti az egész épületet, míg megtalálja. De akkor se magától, hanem jószívű felvilágosítás után, hogy hát a levélszekrény kérem szépen ott tulról van, tessék csak keresztül menni a várótermen. Nem volna sokkal célszerűbb a perronon elhelyezni?

A közönség jótékonyága. A tapolczi rom. kath. elemi fiúiskola tantesztülete november hó folyamán azzal a kérelemmel fordult a nagy-közönséghez, hogy mezitlábás szegény tanulók részére cipőbeszerzésre adományozzanak. Közönségünk ez uttal is szép tanúságát adta jószívű áldozatkésztségének, amennyiben a gyűjtés 1420 K. 90 fillért eredményezett, amelyből 50 szegény olyan szülők gyermeke részesült cipőadományban, akinek édes atyja harc-téren tesz a hazának szolgálatot. Fogadják a kegyes szívű adakozók szegény tanulóink nevében is hálás köszönetünket.

A Tapolczi Rom. Kath. elemi iskola tantesztülete.

Borecet készítése. Borecet házilag is igen könnyen készíthető gyengébb minőségű (6—8 százalék szeszartalmu) borokból olyképen, hogy a bort tágasabb száju edénybe, például uborkás üvegbe töltjük és az üveget elég meleg helyre tesszük. Fontos ennél ugyanis az, hogy a bor megfelelő melegen (25—30°C) nagy felületén érlekezzen a levegővel. Az ecetesedés ennek következtében elég gyorsan megy végbe, úgy, hogy 2—3 hét múlva már élvezhető ecet válik így a borból, amidőn is a már kész ecetet óvatosan letöltjük az üveg alján levő sűrűjéről és azt átszűrve, palackokban eltesszük. A további ecetkészítés már csak annyiból áll, hogy bort kell tölteni az üvegben visszamaradt sűrűre, amit ecetágnak szoktak nevezni és aminek következtében az ecetesedés még gyorsabban megy végbe. Ha az ecetágy már az edénynek mintegy felét teszi akkor az két, vagy három részre osztható az ecetkészítés gyorsítása céljából. A bornak ecetté való átalakulását az eceterjesztő baktérium (*Bacterium aceti*) okozza az által, hogy gyors szaporasága folytán a borban levő alkoholt átváltoztatja ecetsavvá.

Az iskolai karácsonyi szünet meghosszabbítása. A közoktatásiügyi miniszter december hó 29 én kelt rendeletével az *állami iskolákban* a karácsonyi szünetet 14 nappal meghosszabbította. A helybeli állami polg. iskolákban is a tanítás január 17 én kezdődik, de az elemi iskolákban a tanítás zavartalanul folyik, hiszen most van a legnagyobb szorgalmi idő, amelynek kellő kihasználása fontos népoktatási érdek.

A hatósági sörét megérkezett és hatóságtól kiállított jeggyel kapható Jung Ádám vaskereskedésében.

A foglyok. Érdekes megfigyelni az orosz foglyainkat, hogy mennyire megváltoztak. Mennyire ragaszkodóbbak lettek hozzánk és mily nagy hangulatváltozáson estek át. Magyar újság van a kezükben és ép úgy reménykednek a sorokból, mint mi. És ha valamit nem értenek, illedelmesen oda mutatnak az újjukkal és kérdik: mi az? Ha mond nekik az ember valami kellemeset, estére kelve az egész város oroszai tudják, mert most minden összejárnak. Másnap aztán valami szent hitet, mit jó orosz forrásból merítettek, mondják vissza nekünk. Így cirkulálnak a hírek és ha megkérdezzük kitől tudják, egybehangozón mind azt vallja: a Simontól. Milyen jó is, hogy van egy Simonjuk, kitől van mit megtudniok, és hogy mindenhol akad egy Simon.

Tapolcza népesedési adatai az 1917. esztendőről. — Igen szomorú számadatokat kell közölnünk a tapolczi anyakönyvi hivatalból vett

népesedési viszonyokról az 1917. évről. Ez szerint a születések száma volt összesen 90 egyén (1916-ben 108) akik közül rom. kath. férfi volt 40, nő 39, izraelita férfi 4, nő 3, református flu 1, nő 2. A 155 halálozási eset így oszlik meg: rom. kath. férfi 88, nő 49. Izraelita férfi 5, nő 8. Református férfi 1, nő 2. Gör. keleti férfi 1, gör. kath. férfi 1. A halálozások száma a megelőző 1916. évi 129, halálozási esettel szemben 26-tal több, tehát itt is kedvezőtlen a statisztika. Már szembe-tűnőbb a házasságkötések számának apadása. Összesen 18 házasságkötés volt, amelyek közül 16 rom. kath. férfi rom. kath. nővel kötött házasságot. Egy ág. hitv. ev. férfi ugyanilyen vallású nővel kötött házasságot. Izraelita polgártársainknál egy házasságkötés sem volt. Vegyes házasság volt 1 (rk. férfi, izr. nővel). A háborús körülményeket nagyon magán viselik a fenti szomorú statisztikai adatok.

Cukorkiosztás. A türelem cukrot is terem, igaz, hogy a hosszú várakozás kissé próbára teszi türelmünket, de inkább későn mint soha. Hiszen háboru van s e körülményt tekintetbe kell vennünk. Megkezdtek a cukorjegyek új kiállítását, és holnap, holnapután kiosztják a cukorjegyeket, amelyre a cukor azonnal átvehető az ezzel megbízott kereskedőknél.

Csütörtökön, folyó hó 10-én, a „Boldog családás” című 2 felvonásos drámát, továbbá „Az alchimista titka” 4 felvonásos drámát, a „Rabbi leánya” vígjátékot és a legújabb háborús híradót mutatja be az APOLLO-mozgó. — Szombaton és vasárnap, 12-én és 13-án, bemutatásra kerül: „A szép kaszárna” dráma 6 felvonásban, „Muszáj házasodni” vígjáték és „Isten hozzád” szerelmi vígjáték.

A jól kezdődő újév. Egyik nap belekapcsolódik a másikba — éjfélkor. A jámborok ilyenkor legszebb álmukat alusszák, csak Szilveszter éjjelén várjuk meg a pillanatot, mely evet köt össze évvel. Jelentős percek ezek, mikor érezzük az idő múlását, érdemes érte virrasztani — muzsikaszó mellett, pezsgőtől csillogó poharak között. Örömet jelent az új év, mert még nem ismerjük, és mint vendéget, ki először lát bennünket, mosolygó arccal fogadjuk, ha ben-sőnkben a szomorúság érzésével küzdünk is, hogy így szétszórva, távol az otthontól tudjuk azokat, kiket szerettünk volna itthon látni. A szilveszteri nagy bálok helyett az idén is csak kis mulatózások voltak, ki az otthonában, ki a kávéházban várta be az éjfélt. És bizony, a Pannónia kávéházban mikor leoltot-ták éjfélkor egy pillanatra a lám-pákat, nem sok ember mondhatta, hogy „én most józan vagyok.” — Számolt ezzel a jó hangulattal az a négy zsebmetsző is, kik nyolcóra tájban lementek a kávéházba és oda ültek egy társasághoz. Szive-szen fogadták őket, mert hogy ők átutazó katonák. Es mint katonák-hoz illik, jól értettek a mulatáshoz. Vigan voltak és mikor záráskor, a társaságból Schwarcz László tapol-czai kereskedő fizetni akart, meg-döbbenve vette észre, hogy az 1800 koronát tartalmazó tárcája eltűnt. A nagy lármára mindenki oda sza-ladt, körülfigyelték a gyanúsított ka-tonákat, és barátságos őrizetbe vet-ték őket addig is, míg a csendőrök megérkeztek. Tóth Sándor csendőr és Krausz József népf. szakaszvezető azután alaposan hozzáláttak a mo-tozáshoz. Találtak náluk 4750 ko-

ronát, szállodai szobájukban ráspo-lyokat, furókat és hamis igazolvá-nyokat és előkerült Schwarcz pénze is. Beismerték, hogy katonaszöke-vények és hogy már régebb idő óta zsebmetszésből és lopásból tartják fenn magukat. A többi bűnük kide-ritése céljából. átadták őket a nagy-kanizsai katonai parancsnokságnak. B. u. é. k. ! (b. i.)

Élénkülés a borüzletben.

A karácsony körül évről-évre bekö-vetkező szünetelése a borüzletnek, az idén még korábban kezdődött, mint más években. December elején szinte egészen megszűnt a kereslet és csak most mutatkozik egy kis élénkülés.

A beállott pangásnak a rosz szál-ítási lehetőségeken kívül nagy oka volt a bizonytalan helyzet, hátha béke lesz. Mert mindenki a további háborútól várta a borárak szilárdu-lását, emelkedését. Tehát az első béke hírek okozták a borpiacon az áresést.

És hogy most, mikor a béke köze-ledik, mégis emelkedő irányzat mutatkozik, azt kell mondanunk, rosszul ítélték meg a helyzetet.

Ha béke lesz, a kereslet és fogyasz-tás óriási mértékben emelkedik. Új fogyasztók kerülnek elő és a már valósággal elnémult falusi kis korcs-mak ismét hangosak lesznek. A sok örvendő katona, a már most mulato hadifogoly, mind a borárak meg-szilárdulásáért fog lerészegedni. Érte-sülésünk szerint, már a korcsmáro-sok számolnak ezzel, és érdeklődés-sel kérdezősködnék az itteni borárak-ról.

Sok kicsi, sokra megy. Ha nem is vagonszám vásároljuk majd a bort, de mégis élénkülést okoznak és eme-lik a fogyasztást.

Sokat várunk az oroszországi borkivitelről is, általában a külföldi számlára történő vásárlásoktól. A kereskedelmi miniszteriumban újabb ankét volt a borértékesítés ügyében. Az értekezleten, melyen Hantos állam-titkár elnökölt, a hadsereg 1918. évi borszükségtelének biztosításával fog-lalkoztak. A jelenlevő bortermelőik és borkereskedők egybehangzóan kijelentették, hogy Magyarország le tudja szállítani a hadseregnek a ki-vánt bormennyiséget, ha a kincstár az országos forgalmi árat megfizeti és az érdekelteknek a szükséges hordók egy részét rendelkezésre bo-csátja. Az értekezleten Hantos állam-titkár ismertette azokat a főbb elve-ket, amelyek a kereskedelmi kor-mányt vezetik a borkivitel irányítá-sánál.

A borkiviteli szakbizottság adott is már kiviteli engedélyt több száz-ezer hektóliterre, ennek dacára alig néhány ezer hektóliter bor ment még ki az ideai termésből. A kormány egyáltalában nem lépett fel energi-kusan, hogy Németország a beviteli és az átviteli engedélyt megadja. Sőt még az a borkereskedő, aki különösen kitűnő összeköttetések révén meg is tudta szerezni a német engedélyt, az sem tudott exportálni, mert a vasut nem bocsátott vagon-t a rendelkezésére.

Amíg a kereskedelmi kormány ölvetett kézzel nézi, hogy Németor-szág a maga valutájának védelmére borkivitelünk elé alig legyőzhető aka-dályokat gördít, addig a magyar bor elfogy — idehaza. Végbemegy az a csodálatos jelenség, hogy öt vagy hat millió hektóliteres rekordterm-sünk, ami a mostani árak mellett

milliárdokat ér meg, magas árban idehaza talál fogyasztóra. A borter-melők nem járnak rosszul, ők ide-haza is eladják borukat magas áron. A fogyasztó, aki sört, pálinkát nem kap, fizeti a 60—70 fillért az egy deciliter borért. De vajjon helyes és előrelátó kormánypolitika-e az, ame-lyik csak azzal törődik, hogy a ter-melők borukon jó áron tudjanak, de arra már nem gondol, hogy az országnak épp olyan fontos érdeke az is, hogy a borkivitel lehetővé tétele útján pamut, fém, len, kender, gyapju, más hiányzó ipari nyersanyag is jöhessen be az országba.

Az ország szempontjából nem mind-egy, hogy a bor idehaza fogy-e el magas áron, vagy pedig az itteni fogyasztás megszorításával, képesek vagyunk-e egy milliárd korona értékű bort exportálni és egy milliárd ára külföldi hiányzó árut hozni be cserebe. Nem mindegy különösen akkor, ami-kor az orosz kereskedelmi forgalom újból való felvétele van küszöbön és jóformán az egyedüli cikk, amit az Oroszországból behozható árukért oda kivinni tudunk, a bor és a bor-párlat.

Tudva azt, hogy ennek a véle-ménynek igen sok hirdetője van, nem kételkedünk, hogy a közel napokban történik ez irányban intézkedés. És már maga a pusztta tény, hogy a kérdéssel a miniszteriumba foglal-koznak, élénkülést okozott és a keres-let neki bátorodott.

A tapolczai izr. hitközség elő-ljáróságától.

A hitközség képviselőtestülete mult hó 10-én tartott gyűlésén, a kültagok és tagjaira kivetett rabbinatus és cultus adót jóváhagyta.

A sérelmes kivetést harmadfoku-lag az adófelszólamlási bizottságnál lehet megfellebbezni. Ez iránti kérvé-nyek, 8 napon belül, a hitközség elnökénél nyújtandók be.

Az izr. hitk. Előjárósága.

Ingtalan árverésről hirdetmény.

33—1917.

Zalavármegye árvaszékének 2825/1917. sz. megbízása alapján közhírre teszem, hogy Bálint testvérek tulaj-donát képezo s a Lesenczeisvándi határban levő szilosi szőlő felét, 1601 □-öl területtel, község belterü-letén levő házat s ehhez tartozó 522 □-öl területű szántó földet, 1918. év február hó 4-én d. u. 1 óraker nyilvános árverésen a legtöbbet igé-rőnek fogom eladni. Az árverést Lesenczeisvánd község tanácstermé-ben tartom meg.

Feltételek alulírottaknál tudhatok meg.

Lesenczetomaj, 1918. év január 2.

Vécköndy Jenő

körjegyző.

Allást keres

1918. év március 1-ére egy szőlő-szeti és borászati szakiskolát végzett és 27 évi gyakorlatlallal bíró egyén. Cime meg tudható e lapok kiadó hivatalában. 1—2

RÉZGÁLIC

kapható: PAUK VILMOS cégnél.

Elfogadok mindenféle

párnamentirozást

Grábár Ilonka

Hajós Jenő cégnél.

Maximális árak.
Gabonát vásárolni csak a Hadi-termény átvévo bizottsága útján lehetne, de vidékünkön eladásra ke-rülő gabona nincs.

Sertés élsúlyban
120 kg.-ig kg.-onként . . . 6 K 50 f.
150 " " " " " " . . . 6 " 60 "
150 kg.-on túl " " " " " " . . . 6 " 80 "
Levágott sertés feltisztitva
100 kg.-onként legföjlebb . . . 800 K
100 " " nyers disznósír 850 "
100 " " olvasztott " " " " . . . 920 "

A kereskedelmi forgalomban a zsir és hus árát az alispán állapítja meg.
Mák ára 250 K
Lóbab 60 "
Kerek répa 60 "
Takarmányrépa 12 "
Vöröshagyma 126 "
Korpa (az átvételi állomáson) 25 "
Burgonya már hatósági vásárlási igazolvánnyal sem szerezhető be. A nem használt igazolványok vissza-adandók.

Minden használat kitélettésére lehet számítani 12 métermázsas szá-las takarmányt és 6 métermázsas alomszalmát. (A takarmány átvételi, térítési árai.)

Széna lazán 30 K préselve 36 K
Tavaszi szalma 18 " " 24 "
Őszi " 12 " " 18 "
Zsupp " " " 20 "
Nád " " " 14 "

métermázsánként.

Szőlőgazdák figyelmébe!

A hirdetett

RÉZGÁLIC

megérkezett és míg a készlet tart, előnyös áron kapható, valamint a lisztharmat ellen védő

SALOIDIN

Kaszás Soma fűszerkereskedőnél

Tapolcza

Naponta kapható

5—6 liter iró.

Cim a kiadóhivatalban.

A gyulakeszi i hegyen és mezőn 32 hold birtok kisebb részekben is,

szabadkezből eladó.

Rokob Gyula.

Kossuth Lajos utcai házamat, melyben 2 lakás, üzlet es kerthelyi-ség is van,

szabadkezből eladom.

Bővebbet VALDAI SÁNDORNÁL

Tapolcza. 8—1

1 3/4 éves szépen fejlett pirostarka

simmenthali bika eladó

Hegymagason Weiller Kálmánnál.

Sásdi János és Sásdi Róza és Bogovics Istvánné, a sümegi uti 12 számú

házukat kerttel együtt

szabadkezből eladják.

RÉZGÁLIC

kapható Lustig József és Fia cégnél

Telefon 84.

Lówy B. könyvnyomdája,

Tapolcza.

Előfizetés
10 fillér, t

A köte

halalos pé
nap élénk
a nagyokn
vek tanítás
A kötel
ben rohan
a szenved
a rövid
emberek u
iffjak para
árkokból
mert a k
molyságg

Emberek
pusztulna
mének kö
életet, so
kivánt a
csak azt,
kenyerünl
mégis mi

Mit h
kormányt
rendelte
csinálásra
lességtelj
kivánása
megújult

Politik
mi a leg
tevédött:
ugyan a
engedeln
vára mil

A pél
idejét élj
nek kell
lenpi,
küzdők
kűnn:
parancs
kérés, f
megrias

Szint
oda ki-
főlsleg
éhezést
vetni c
Egymás
most a
harcoln

A ha
amit m
kérésn
önzést,
Ne re
mert ú
minder
ember,
adj a
hogy
Gye
sokba